

52 1/15
Pravijo kako je ta ali
ta popotni komeňont
narevil u hiši točo, da je
rekel primesti ikaf vode
in jo postaviti na peč,
da je začelo grometi in
se bliskati; rano je vstal,
da so okno in vrata
ne mejo odpret. Prolej
bi toča mila na poje.
Ako bi kdo otu komu
narvit, da bi se mu začela
roka, noga sušit; ali da bi
zholet, on in živina.
Pobratí mora na britof
želič mrtvarke trage;
tako, se ga noličentivat ne
pogleda in vjat u varjet.
In tehoče vode ne me
prestopit. Ga utaknit
pod hišni ali klevni
prah. Za to pravijo, ko
pride bolezen, nesvera:
Mu je že kdo podtaknu!
Ali: kdor vèrje mu tène.

XI. 9. Čoprnije so tako rečke,
ali malo je ljudi, da bi
zaj upornije vrvali.
In tiste ktere ljudstvo
vovži neznajo čoprati,

Pravijo, da študenti, ko
pripeljejo iz pete šole, ali
se koleni iz irne šole
(lemenatariji) znajo narediti
da toia pobije. Jaka je
je pobila našo školo
1867 na kinstro zhotu,
ko^{ro} trije študenti šli na
šavnice; so se okuvali
kako znajo narediti toio,
meniti so, da ko pobila
po kosti, pa jim ješla
čez glave.

Vera, da znajo babne,
posebno ciganske narediti
toio, ali kaj drugga muža
pri hiš, ako se, če pravijo,
spustijo naprej ubožjem
inemu. Koke naredi,
ni mogče zvečit.

XI.7.

Ako me pete srbijo,
hom plesal; ako me
nô srbij, hom jêzn;
ako me mēsa, hom nekaj
novega slisal; ako me
vlar, hom šteu inar;
ako se mi zleha, me
imajo v misl, če si nov,
nem kje, se mi neha;
ako perice lahko quont
sesijo, pravijo: imamo
zveste fantje; ako jutrej
človek, ko se na gôl
pova srēja žemko, mu
preskôc gôl zajc, ne
ho jemu tisti va pri
svojih opraviilih srēja,
ako je človek upetek
vesen, ho unevêljô
žalost'n; kvôr na
sjebl' quont siva, ga
ne ho nobedn golfov.
Ako kdo koga drugaj
zove, kotêr mu je
ime: nei ne dè,
pravijo, se bo na lèlj
nevin.

✓
Ako se človek ponoči od doma poda,
na nebu nevrajma šarnega križa.

Bode nesrečen. Če po dnevi ženako na
prvo sreča. Ali mu rajic pot pre-
teče, Ne bode imel pri svojih oprav-
lih tisti dan sreče.